

[Tinning]

Til sidst vil jeg bare sige, at fru Ingerlise Koefoeds bemærkninger havde været en kende mere troværdige, hvis der i bemærkningerne til beslutningsforslaget havde været en redegørelse for, hvordan man ser dette forslag sammen med den redegørelse, som man har bedt om at få i forlængelse af beslutningerne om kvindeforskningen.

Poulsgaard (FP):

Ja men det er da udmærket med sådan et arkiv. Men lad da dem, der bruger det, alle disse forskellige kvindeforeninger, betale det, og bland folketing og skatteyderere udenom. Vi synes, der er mange andre ting, folketinget og skatteyderne skal tage sig af. Vi kan i hvert fald ikke støtte forslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Lærte jeg ikke andet af denne debat, så lærte jeg da, at man ikke skal kaste sig for ulvene, og der er flere ulve i folketingssalen, end man egentlig skulle tro, bl.a. hr. Tinning.

Selvfølgelig er det ikke vores mening at sige, at dette forslag skal lægges til side, indtil man er færdig med en eller anden redegørelse, som vi ikke aner noget som helst om hvornår vi får.

Selvfølgelig er det vores idé med dette forslag at fremhæve, at der i Kvindehistorisk Samling i Århus i mange år har foregået et meget vigtigt arbejde, men på nogle betingelser, vi ikke kan være bekendt, og at det arbejde trods meget dårlige forhold stadig væk foregår.

Man har fra statens side været så storsindet at bevilge 75.000 kr. om året over tipsmidlerne til at opretholde noget, som ikke kan overleve ret meget længere, hvis det skal vente på en redegørelse, hvori jeg stadig væk er usikker på om denne samling overhovedet indgår.

Derfor har vi taget dette forslag frem. Vi har naturligvis i partiet diskuteret, om vi burde tage det frem særskilt, og vi har ment, at det var vigtigt at tage det frem særskilt. Derfor har vi gjort det.

Nu forstår jeg, at det skal syltes, at det med alles accept skal vente, indtil alle de avisartikler, man ikke har fået registreret endnu, måske er smuldret, at kvindeforskerne i Århusområdet stadig væk skal henvende sig forgæves eller selv have meget stort be-

svær med at finde den dokumentation frem, de ønsker, i Kvindehistorisk Samling.

Men eftersom der har været en vis velvilje over for selve samlingen, vil jeg tillade mig at spørge, om man, når man næste gang skal uddele tipsfondsmidler, vil overveje at betænke samlingen med lidt mere end 75.000 kr., så den kan overleve, indtil den får den ære at indgå i den samlede vurdering fra forskningsrådet.

Og så vil jeg i øvrigt spørge – det er muligvis undervisningsministeren, jeg skal spørge om det: hvornår kan vi forvente den redegørelse?

Det er fristende at nævne det lovforslag, vi behandlede lige før, om Nationalmuseet og huske på, hvor begejstrede vi alle sammen var for det forslag, der drejede sig om 150 mill. kr., og tage det, man skriver som grundlag for det forslag, og lave nogle enkelte ord om i det. Så passer det præcis på det forslag, vi har fremsat her.

Der står i bemærkningerne til forslaget om Nationalmuseet, afsnit B – jeg citerer, men med enkelte ændringer:

»Den hastige udvikling i det danske samfund har skabt et stærkt behov for øget viden og forståelse af *kvinders* nære og fjernere fortid. Det bliver ligeledes mere og mere nødvendigt at gøre sig fortrolig med tænkemåde og livsvilkår hos *kvinder* overalt i verden. På disse områder har *Kvindehistorisk Samling* enestående betingelser for at kunne øve en vidtrækkende indsats til gavn for de mange.

Det er den grundlæggende idé i planen for *Kvindehistorisk Samlings* fremtid, at de store kulturelle ressourcer, som *Kvindehistorisk Samling* besidder i sine samlinger og arkiver og i medarbejdernes viden, bør udnyttes i langt større udstrækning end hidtil af *alle de kvinder, der har behov for til forskning eller til deres hverdagsliv at udnytte det.*«

Dette var begrundelsen for at fremsætte dette forslag, og den begrundelse vil jeg holde fast ved. Så må jeg håbe, at man i hvert fald opmærksomt vil interessere sig for *Kvindehistorisk Samling* både i forskningsrådet og dér, hvor man uddeler tipsmidlerne.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Fru Ingerlise Koefoed aner ikke, hvornår vi får redegørelsen. Det kan selvfølgelig væ-